

PYJAMADAGEN

Eerste druk november 2014

De auteur ontving bij het schrijven van deze bundel
financiële steun van het Dhr. en Mw. van der Holst Fonds
voor Verdwaalde Kinderen.

© 2014 Marc van der Holst / Uitgeverij Van Gennep
Nieuwezijds Voorburgwal 330, 1012 RW Amsterdam
Foto omslag Isolde Woudstra
Drukwerk Bariet, Steenwijk

Onherstelbaar verbeterd door Rebecca Wilson,
met dank aan Leo Fabriek, Ingmar Heytze,
Roos Pollmann, Lynne van Rhijn en Jan Schenk.

ISBN 9789461643131
NUR 306

Inhoud

I Het aardse paradijs 1

Amerikaanse toestanden 3

Zus-je 4

Jigsaw blues 5

Moeders mooiste 6

Zoals ook wij aan anderen hun schuld vergeven 7

Schaduw van de illusie 8

'88 9

Waren de goden banketbakkers? 10

Dagelijks brood 11

II Reisadvies 13

Hoe ik schrijver werd 15

De denker 16

Zelfportret 17

Kunstgeschiedenis 18

Droomlied 19

GVD 20

I will always love you 21

Waarheen, waarvoor 22

Liedje voor het stervengaan 24

Het hoge woord 25

III Laatste ronde 27

Gedicht voor mijn 40ste verjaardag 29

Bericht van het front 30

De populaire wetenschap 31

Koninkrijk 32

Het spel 33

De knikkers 34

Voor een dode 35

Afscheid 36

Bidden wij voor Brenda Bosma 37

Sprookjesbos 38

H 39

Afstel 40

Het aardse paradijs

God was overal. Men vroeg mij soms of God zich dan ook bij hen in de tuin bevond. Al wist ik wat er ging komen, nooit werd ik moe te antwoorden: 'Ja, God bevindt zich ook bij jullie in de tuin.' 'Maar we hebben niet eens een tuin!' riepen ze dan. God, heb meelij met dit arme volk. Ze zien hun tuin niet eens.

Amerikaanse toestanden

De dood was een typisch Amerikaanse uitvinding. De rigor mortis had nog niet ingezet of de patenten waren al aangevraagd. Met de opkomst van de consumptiemaatschappij was er vervolgens al snel sprake van wijdverbreide massasterfte. De dood bleek een exportproduct bij uitstek. In verre landen vond hij gretig aftrek. Ook bij ons thuis was hij binnen de kortste keren niet aan te slepen. Mijn grootvader aan moederskant moest echter niets hebben van dat soort Amerikaanse toestanden. Doodgaan, dat was niets voor hem. Uiteindelijk hebben we hem levend moeten begraven. We verbranden nog elk jaar een Amerikaans vlaggetje voor hem.